

Jozephus Gerardus Maria Kester
Geboren: 19 november 1952

Geboren op de boerderij van mijn opa, ben ik een zoon van een tuinder. Ik groeide op in het Westland, tussen sla, tomaten en bloemen. Liefde voor de natuur is mij met de paplepel ingegoten, ook al was die natuur voor een deel artificieel. Mijn kindertijd was met mijn broers en zussen spelen aan de waterkant en op het land, in de warme kassen van mijn vader, waar we salamanders vingen en plantjes stekten en geen zin hadden in school. Mijn pad loopt dan ook verder via de LTS naar op latere leeftijd een studie Nederlands. Na de LTS (machine bankwerker en installatietechniek) vertrok ik voor anderhalf jaar naar zee als dienstplichtig hofmeester bij de Marine (1972/1973). Hierna brak een periode (1974-1985) van onderzoek aan met studie, gecombineerd met werk. Eerst in de verpleging, daarna als medewerker in het keramisch atelier Structuur 68 (toegepast keramische beeldwerken) en na deze periode als medewerker bij het centraal bureau voor Mbo-onderwijs. In deze periode las ik veel over de oude religies, schreef mijn eigen inzichten hierover op en kreeg ik een (niet uit te zetten) helder visioen over deze tijd. Ook las ik de eerste boeken over sjamanisme. Na deze periode ben ik gaan studeren en bezocht ik avondscholen om mijn mbo- en hbo-diploma te behalen. Dit resulteerde in een baan als redacteur bij de afdeling voorlichting buitenland van het ministerie van LNV, van 1985 tot 1992. Daarna heb ik 12 jaar gewerkt als freelance tekstschrijver en journalist (1992-2004). De periode zoals hier beschreven kenschets ik als het doorlopen van verschillende maatschappelijke treden. Ik heb de mogelijkheid gehad om via mijn werk in veel geledingen van de maatschappij een kijkje te nemen. Hierna ontwikkelde mijn spirituele pad zich verder, dat nu niet vanuit boeken werd geleerd en wakker gemaakt, maar in de werkelijkheid van deze tijd.

In 1992 stapte ik naar een psycholoog na het einde van een langdurige relatie. Ik gaf het eindelijk op het alleen te willen uitzoeken. Na een aantal gesprekken bracht het vervolgtraject bij een haptonome me dichter bij mijn oorzaak van onrust, van niet kunnen aarden. Zij wees me op de tegenstrijdigheid van de dorps- en stadsjongen in mij die geen keuze had gemaakt waar hij precies thuishoorde. Ik wilde niets liever dan de wereld ontdekken maar tegelijkertijd vasthouden aan de familietradities, hetgeen nogal wat conflicten teweeg bracht in mezelf en met mijn familie. Het inzicht, noch een dorpsjongen, noch een stadsjongen te zijn, maar iemand die op zoek is naar zijn eigen plek in deze wereld, gaf me een zekere rust. Het deed me tegelijkertijd inzien hoe verbonden ik was met mijn familie, terwijl ik dacht dat ik me daarvan had losgemaakt.

In die periode zette ik de belangrijke stap naar zelfstandig ondernemerschap. Dit riep opnieuw tegenstrijdigheden op. Terwijl ik aan de ene kant meer spiritualiteit wilde toelaten, kwam ik steeds dieper terecht in de aardse materie van bezit en vasthouden aan wat je hebt. Een horoscoopduiding in 1995 op karmisch niveau gaf me duidelijkheid over mijn lotsbestemming en bracht me terug op een oud spoor. In het kort kwam het erop neer dat niet alleen dit leven, maar een vorig leven mij een diepe angst had bezorgd om een gezin te stichten. Hij wees me op wat mijn taak in dit leven is en dat ik al aardig op weg was die taak te vervullen. 'Jij moet je in dit leven en in deze wereld volledig manifesteren. Niet alleen maatschappelijk, maar ook binnen een (familie)relatie'. Om die oude pijn opnieuw te ervaren en om het te kunnen helen, raadde hij me aan een

zogenaamde holotropic breathing te doen en wat ik ook heb gedaan. Tijdens die vijf dagen kwam ik ook in aanraking met sjamanisme. Een medecursiste duwde mij de folder van een opleiding in handen met de mededeling dat dit iets voor mij was. Ik keek ernaar en legde het weg in de veronderstelling dat ze zich moest vergissen. In 1996 kreeg ik via diezelfde cursiste alle inschrijfformulieren toegestuurd en nog datzelfde jaar begon ik met de opleiding sjamanisme en transformatie aan de School voor Sjamanisme. Er was aanvankelijk veel verzet in mij om hieraan te beginnen. De reden was een diepe wond die ik had opgelopen in een leven dat was verbonden met moederaarde en sjamanisme. Het werd door die opleiding open gemaakt. Langzaam heb ik de gewonde krijger, die vrouw en kinderen, zijn hele volk en daarmee een belangrijk deel van zijn ziel verloor, kunnen aankijken, en werd de pijn zachter.

Na deze opleiding ben ik me gaan toeleggen op het verbinden en uitdragen van waar mijn eigen ziel zo naar verlangde en wat ik was tegengekomen gedurende de opleiding: hartsverbinding kunnen maken met alles wat bestaat en in het bijzonder met mensen. Ik leer nog steeds hoe dat werkelijk mogelijk is. De oude samenlevingsvormen, gecombineerd met de huidige psychologische inzichten helpen me dat vorm te geven. Na de opleiding heb ik een jaar Frans Scheerder geassisteerd, heb ik sjamanen ontmoet en er mee samengewerkt en gaf ik les aan de School voor Sjamanisme. Daar was ik van 1999 tot 2004 voorzitter. Ik ben geen sjamaan in een specifieke traditionele richting. Ik heb mijn training gekregen van westerse sjamanen: Frans Scheerder en Roelien de Lange, die zich verbonden voelen met het werk van Michael Harner die het 'kernsjamanisme' in de VS en Europa heeft geïntroduceerd. In 2003 schreef ik het boekje 'Sjamanisme' dat door uitgeverij Kok in Kampen is uitgegeven. Op dit moment schrijf ik maandelijks in de Koördanser, magazine voor bewustzijnsontwikkeling en spiritualiteit. In 2001 was ik al begonnen met een eigen coachingpraktijk. Dit werk is langzaam uitgebreid met cursussen, workshops en een jaartraining. Samen met Anissa bieden wij mensen de mogelijkheid om met aspecten van zichzelf (de ziel) in aanraking te komen, waarbij sjamanistische technieken, rituelen en moederaarde ons behulpzaam zijn.

In de 'Vrouw van de Sjamaan' beschrijf ik een latere ontwikkeling van mijzelf die je kunt vinden op de pagina 'Geschreven'. Groei stopt niet, gaat altijd door. Wandel in schoonheid.

Jos Kester